

[Askjær Jørgensen]

til at importere olie via et aktieselskab, er tingenes tilstand jo sådan, at det må private erhvervsvirksomheder naturligvis arbejde ud fra. Men det er i hvert fald for groft, hvis ministeren nu vil komme og påberåbe sig, at det skulle være således, at disse private erhvervsvirksomheder dermed har givet det blå stempel til energiministerens dispositioner.

Jeg skal takke fru Birgith Mogensen for hendes bemærkning om, at energiministeren ikke skulle tiltage sig for meget magt. Det er netop det, vi er så omhyggelige med at passe på, og vi mener, der er meget behov for, at vi passer på med det. På det område er vi altså enige med CD.

Så har vi nu fået at vide i dag, at det var i slutningen af 1979, regeringen besluttede sig for at gå ind i den slags oliehandel, den er inde i nu. Så kunne regeringen og energiministeren jo, hvis de ville have undgået at blive jagtet, til samråd, forespørgsler osv., stille og roligt først i januar måned have fremlagt lovforslag, der gav basis for dispositionerne. Det havde der været tid nok til, fra man besluttede sig sidst på året 1979, til man kom med aktstykket til 1. april. Der er ingen grund til at bebrejde os, at vi spørger for meget og rejser for mange debatter om denne sag. Årsagen til det er udelukkende, at ministeren har forsøgt at tiltage sig for meget magt. Ministeren har forsøgt at gå ind på et nyt område uden at spørge folketinget; ministeren har ligesom sagt: det her gør jeg, som det passer mig, det spørger jeg aldeles ikke om i folketinget. Ministeren skulle have lært, at sådan fungerer det stadig væk ikke i Danmark, og derfor har ministeren selv været ude om disse debatter. Det er udelukkende ministeren, der har ansvaret for, at folketinget har måttet bruge så meget tid på dette i form af debatter. Det er på grund af ministerens forkerte adfærd.

Så var der det med at have noget på hjernen. Det er nok rigtigt, at man kan blive så olieret, at noget ikke kan hænge på. Jeg ved ikke, om man har det sådan i energiministeriet. Det skal jeg lade være med at blande mig i.

Kalnæs (SF):

Den ting, jeg gerne lige vil tage op, det er spørgsmålet om fordelingen af den indkøbte olie til olieselskaberne her i Danmark. Ener-

giministeren sagde, at der ikke var noget grundlag for at favorisere specielle olieselskaber, når man fordelte olien, og det lyder rimeligt nok. Jeg ved godt, at det er der heller ikke nogen der siger man skal gøre ifølge vedtægterne eller sådan noget i den retning. Men der er også det i det, at når man laver nogle overenskomster med selskaberne, så kan de jo godt være udformet sådan, at de faktisk gør det vanskeligere for de mindre selskaber at gå ind i de aftaler. Jeg synes nok, det var væsentligt, at man prøvede på at få lavet overenskomsterne med olieselskaberne i Danmark således, at også de små danske selskaber kunne gå ind og få deres del af olien. Det kan der være to grunde til.

Den første er, at jeg mener ikke den danske befolkning kan være interesseret i, at den danske olieforsyning, oliedistribution, helt bliver domineret af de store selskaber. Vi har haft stor gavn af, at der har været små selskaber, som, når forholdene har været til det, har kunnet optræde som lavprisselskaber, de har været med til at trykke priserne, og derfor er det væsentligt, at de kan fungere videre.

Den anden grund er, at jeg mener, at det giver større forsyningssikkerhed, i det omfang man får de mindre selskaber med. De har jo ikke selv muligheder for at få langtidsaftaler med olielande og få leverancer derfra, og det betyder, at de skal hente deres olie på spotmarkeder rundt omkring. Får vi så en situation, en krise, som der f. eks. kan komme om en måned eller to på grund af krigen i Mellemøsten, kan det betyde, at de små selskaber bliver slået totalt ud. I den situation ville det være af stor betydning for vor almindelige forsyning, hvis D.O.N.G. havde ført en politik, som havde sikret, at de små selskaber fik en væsentlig del af den statsligt indkøbte olie, og dermed mener jeg en væsentlig større del end det, de har fået hidtil.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil bare lige sige til hr. Askjær Jørgensen, at når f. eks. det radikale venstre ønsker en lovgivning omkring den statslige oliehandel og D.O.N.G. A/S, så er det ikke, fordi der er noget ulovligt i det, der hidtil er foretaget. Der foreligger faktisk tilslutning fra finansudvalget til D.O.N.G. A/S's virksomhed og ligeledes til, at D.O.N.G. A/S kan